

טרייש אזולאי מכלוף
415637
בן מסעודה ואבנר
נולד ב- ד' טבת תרצ"ו 30.12.1935
התגייס לצה"ל באוגוסט 1957
שרת בגדוד "גדעון" (13)
נפל ב- כ"ה אלול תשי"ח 9.9.1958
בעת מילוי תפקידו.

מכלוף אזולאי

בן אבנר ומסעודה. נולד ביום ד' בטבת תרצ"ו 30.12.1935 בעיר צפרו שבמרוקו. התחיל את לימודיו בבית "תלמוד- תורה" (אם הבנים) ומשם עבר לבית הספר היסודי של חברת "כל ישראל חברים" אשר בעיר מולדתו, אביו, עסקן ציוני ותיק ועסקן ציבורי נודע, היה מורה לעברית ולצרפתית בבית ספר זה. לאחר מכן עבר לבית הספר המקצועי "אורט" שבקובלנקה ושם למד נגרות. היה חבר לתנועת ה"צופים" שבמרוקו. עם סיימו את לימודיו שם התחיל דואג למקור פרנסה, התכונן לבחינות והתקבל כפקיד במשרד האוצר של הממשלה הצרפתית בעיר פס. בשנת 1956 עלתה המשפחה כולה יחד איתו לארץ. עם הגיעו לארץ התמסר ללמוד השפה העברית. עשה כל מיני עבודות במשך היום, ובערב התכונן לבחינת הבגרות. באוגוסט 19 גויס לצה"ל. ובימי שירותו עבד כפקיד במשרד הראשי הגדודי. ביום כ"ה באלול תשי"א 9.9.1958 נפטר והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בחיפה.

פעילות החטיבה בתקופת שירותו של מכלוף

לאחר מבצע קדש חלה ירידה משמעותית בפעולות החבלה והטרור של מדינות ערב. גם פעולות ההסתננות הצטמצמו והגבולות שקטו, אם כי לזמן קצר.

בתקופה זו עברו על החטיבה שינויים רחבי היקף. בשנת 1958 נתמנה אלעד פלד כמפקד החטיבה וכליבו בשלה החלטה חד-משמעית: לא תימצא פירצה בנכונותה של החטיבה לבצע כל פעולה – בכל עת, בכל מקום ובכל קצב שיידרש.

כל תשומת הלב הופנתה עתה להשגת מטרה זו: סיורים תכופים ומעמיקים להכרת הגבולות והאויבים, אימונים ייעודים ומכוונים, ביום ובלילה, בכל צורות הקרב ובכל האפשרויות והגוונים שניתן היה לחזותם, רמת כוננות גבוהה ביותר ויכולת לכנס את יחידות החטיבה מכל קצוות הארץ, בכל עת ובמהירות מקסימלית: לימוד יסודי של דרכי ביצוע ולקחים מפעולות קודמות, עד שהפכו לנחלת כל רמות הפיקוד והחיילים. כל תקרית גבול שימשה הזדמנות לאמן מפקדים וחיילים ומקור ללימוד מקצועי, פיתוח יחסי אמון בין חיילים ומפקדים ונדבך בבניית רצון הלחימה.

היחידות "הודבקות" ברוחו של המפקד, וההחלטה להיות ראשונים לביצוע היתה לנכס אישי של כל לוחם בחטיבה. החיילים ביצעו תרגילים רבים תחת אש חיה, ועברו אימונים מיוחדים ומשולבים כמו הטסה ונחיתה, חציית נהרות, טיפוס על צוקים ופשיטות ארוכות טווח. תשומת לב מיוחדת הופנתה גם לפריטים שוליים, לכאורה, כמו פעולות הסברה בבסיס קליטה ומיון, הקמת פינות זכרון ועריכת טקסי זכרון לנופלי גולני, וכן טיפוח והסברת מורשת החטיבה.

הגוף האנושי של החטיבה (1950-1953)

לוחמים ומפקדים רבים עברו את כור ההיתוך של חטיבת גולני במלחמת העצמאות. אלפים רבים נשאו ונושאים בגאווה את התואר: "דור תש"ח של חטיבת גולני". בגלל מאות החללים ואלפי הלוחמים, אשר שירתו בחטיבת גולני במלחמת השחרור ועברו במסגרת גדודיה ויחידותיה את דרך הקרבות הארוכה והעקובה מדם, מהרי הגליל ומישורי העמקים אל ערבות הנגב, בזכותם, מן הסתם, נקבע בסתיו 1949, כי חטיבה מס' 1, חטיבת גולני, תישאר כחטיבת חיל רגלים סדירה במערך הסדיר של צה"ל.

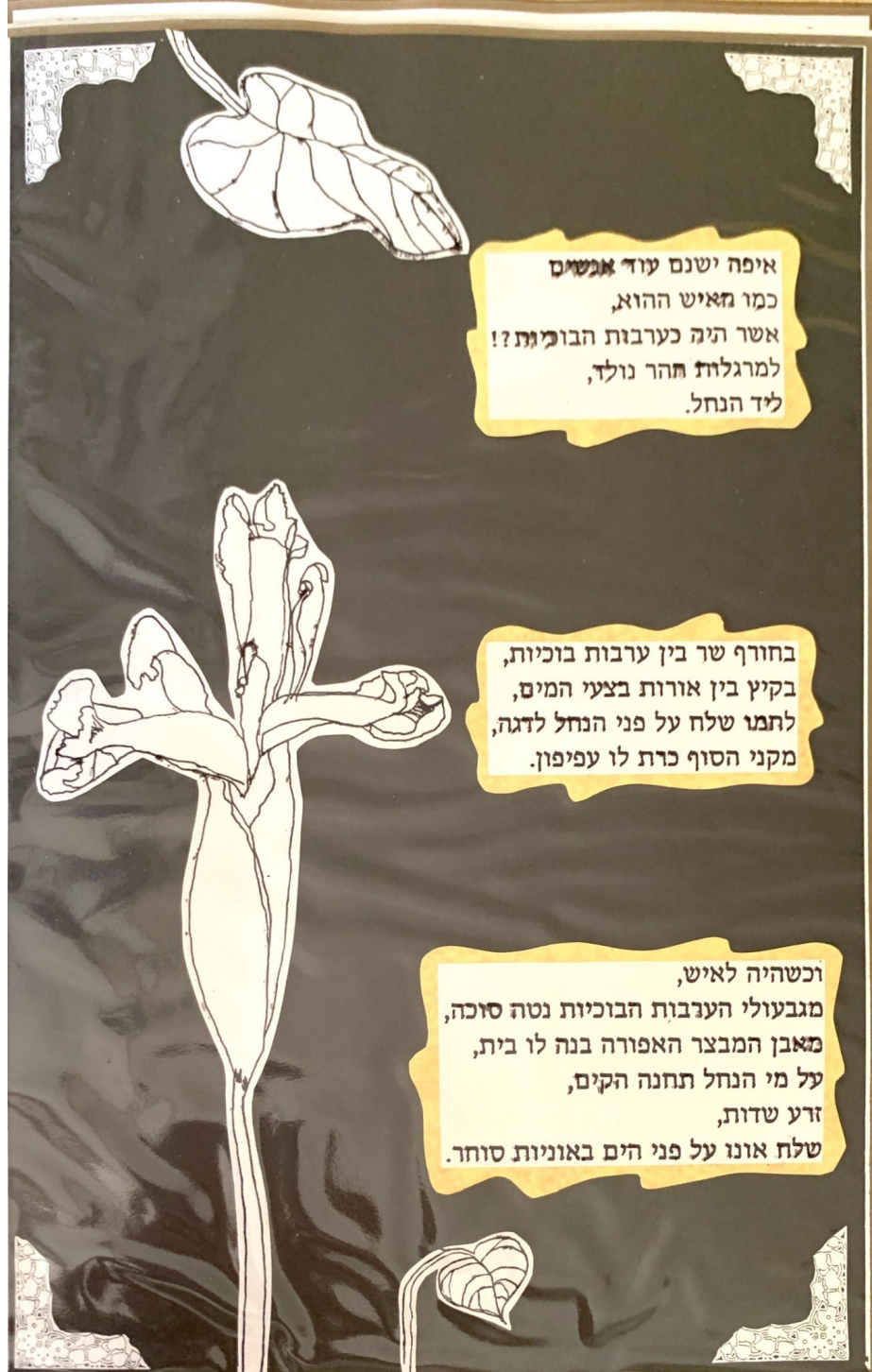

אזולאי מכלוף ז"ל

ועד לך השחף
המרחף בנותיכם
בין שמיים וארץ
רוחף ושותק

ועד לך השחף
אשר בקריאת נפשו
לרעב —
לא ידע כי רעב
לאשר לא היה.

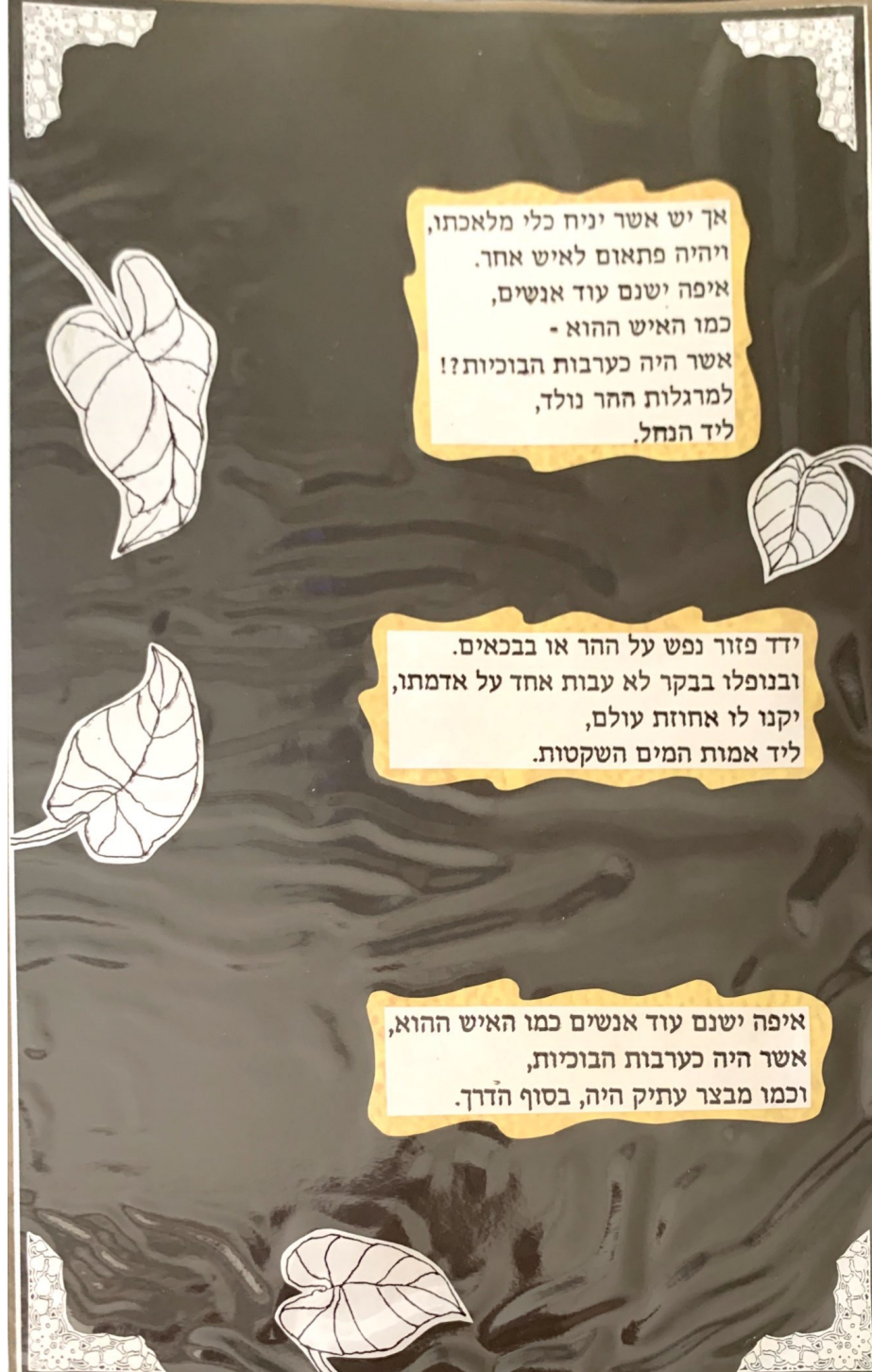
ועד לך השחף
אשר בכנפיו אלה —
מכסה את אשר לא ידע
כי מכסה הוא
על כאב שלך
נסתר —
אמא אדמה.

איפה ישנם עוד אנשים
כמו מאיש ההוא,
אשר היה כערבות הבוכיות??
למרגלות חוהר נולד,
ליד הנחל.

בחורף שר בין ערבות בוכיות,
בקיץ בין אורות בצעי המים,
לחמו שלח על פני הנחל לדגה,
מקני הסוף כרת לו עפיפון.

וכשהיה לאיש,
מגבעולי הערבות הבוכיות נטה סוכה,
מאבן המבצר האפורה בנה לו בית,
על מי הנחל תחנה הקים,
זרע שדות,
שלח אונו על פני הים באומיות סוחר.

אך יש אשר יניח כלי מלאכתו,
ויהיה פתאום לאיש אחר.
איפה ישנם עוד אנשים,
כמו האיש ההוא -
אשר היה כערבות הבוכיות?!!
למרגלות ההר נולד,
ליד הנחל.

ידד פזור נפש על ההר או בבכאים.
ובנופלו בבקר לא עבות אחד על אדמתו,
יקנו לו אחוזת עולם,
ליד אמות המים השקטות.

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא,
אשר היה כערבות הבוכיות,
וכמו מבצר עתיק היה, בסוף הדרך.